

กระเจียวแดง

ชื่ออื่น	อาวขาว (เชียงใหม่) กระเจียวโศก ดอกดิน กระชายคง (เลย)	
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	ต้น ลำต้นตรง ใบ ดอก ผล	เป็นไม้ล้มลุก มีเหง้าใต้ดิน อายุหลายปี สูงได้ถึง 70 ซม. มีกลิ่นหอม ใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปขอบขนานแกมใบหอก กว้าง 6-10 ซม. ยาว 16-25 ซม. ก้านใบ แผ่เป็นกาบ ดอกช่อออกบริเวณปลายยอด ดอกย่อยมี จำนวนมาก กลีบดอกมีสีขาว เกสรตัวผู้ที่เป็น หมันแผ่เป็นแผ่นคล้ายกลีบดอก มีสี ม่วงอ่อน ผลแห้งแตกได้ รูปไข่กลับ มีขน
การขยายพันธุ์	เหง้า	
ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์	ฤดูหนาว	
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต	เป็นพืชขึ้นทั่วไปบริเวณป่าโปร่ง บริเวณหัวไร่ปลายนา	
การใช้ประโยชน์	ทางอาหาร ทางยา	ช่อดอกอ่อนสด รับประทานเป็นผักจิ้ม ร่วมกับ น้ำพริกหนุ่ม หรือนำมานึ่ง รับประทานร่วมกับน้ำพริกปลา น้ำพริกแดง ดอกอ่อน ช่วยขับลม เหง้า แก้ปวดเมื่อย
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	ฤดูฝน	